

Disposició addicional segona. *Arbitratge unipersonal.*

Dels arbitratges en què la quantia de la pretensió sigui inferior a tres mil euros, n'ha de conèixer un sol àrbitre, designat per les administracions públiques entre el personal al seu servei inclòs en la llista d'àrbitres acreditats i que ha d'assumir les facultats que aquest Reial decret assigna al president del col·legi arbitral.

En tot cas, el president de la junta arbitral pot acordar la designació d'un col·legi arbitral, amb la composició que assenyala l'article 12 d'aquest Reial decret.

Disposició addicional tercera. *Mitjans materials i personals.*

El Ministeri de Treball i Afers Socials ha d'atendre amb els seus propis mitjans materials i personals la posada en marxa i funcionament de la Junta Arbitral Central d'igualtat d'oportunitats, no-discriminació i accessibilitat universal.

El Ministeri de Treball i Afers Socials i les administracions públiques corresponents han de facilitar els mitjans materials i personals necessaris per a la posada en marxa de les juntes arbitral, en els termes que disposen els convenis de col·laboració corresponents.

Disposició addicional quarta. *Constitució de la Junta Arbitral Central d'igualtat d'oportunitats, no-discriminació i accessibilitat universal.*

En el termini màxim de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, s'ha de constituir la Junta Arbitral Central d'igualtat d'oportunitats, no-discriminació i accessibilitat universal.

Disposició addicional cinquena. *Protecció de dades de caràcter personal.*

En el procediment que regula aquest Reial decret, així com en el funcionament dels registres que s'hi preveuen, s'ha de tenir en compte el que disposen la Llei orgànica 15/1999, de 13 de setembre, de protecció de dades de caràcter personal i les seves disposicions complementàries.

Disposició final primera. *Normes d'aplicació supletòria.*

1. En el que no prevegi aquest Reial decret, són aplicables la Llei 60/2003, de 23 de desembre, d'arbitratge, i les seves normes de desplegament, en particular pel que fa a la notificació, el procediment arbitral i els seus efectes.

2. Així mateix, és aplicable de manera supletòria la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, en els aspectes relatius al funcionament dels òrgans col·legiats i a les normes quant als convenis de col·laboració entre l'Administració General de l'Estat i els seus organismes públics i les administracions de les comunitats autònomes.

Disposició final segona. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret es dicta a l'empara de la competència de l'Estat en matèria de legislació processal, d'acord amb l'article 149.1.6a de la Constitució.

Disposició final tercera. *Habilitació per al desplegament reglamentari.*

Es faculta el ministre de Treball i Afers Socials, en l'àmbit de les seves competències, per dictar les disposicions necessàries per a l'execució i el desenvolupament del que disposa aquest Reial decret.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

El present Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 1 de desembre de 2006.

JUAN CARLOS R.

La vicepresidenta primera del Govern
i ministra de la Presidència,

MARÍA TERESA FERNÁNDEZ DE LA VEGA SANZ

CAP DE L'ESTAT

21990 LLEI 39/2006, de 14 de desembre, de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència. («BOE» 299, de 15-12-2006.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

1. L'atenció a les persones en situació de dependència i la promoció de la seva autonomia personal constitueix un dels principals reptes de la política social dels països desenvolupats. El repte no és un altre que vetllar per les necessitats de les persones que, pel fet de trobar-se en situació d'especial vulnerabilitat, requereixen ajudes per dur a terme les activitats essencials de la vida diària, assolir més autonomia personal i poder exercir plenament els seus drets de ciutadania.

L'octubre de 2003 es va aprovar en el Ple del Congrés dels Diputats la Renovació del Pacte de Toledo amb una recomanació addicional 3a que expressa: «és necessari, per tant, configurar un sistema integrat que abordi des de la perspectiva de globalitat el fenomen de la dependència i la Comissió considera necessària una ràpida regulació en la qual es reculli la definició de dependència, la situació actual de la seva cobertura, els reptes previstos i les possibles alternatives per a la seva protecció».

El reconeixement dels drets de les persones en situació de dependència l'han posat de relleu nombrosos documents i decisions d'organitzacions internacionals, com ara l'Organització Mundial de la Salut, el Consell d'Europa i la Unió Europea. El 2002, sota la presidència espanyola, la Unió Europea va decidir tres criteris que havien de regir les polítiques de dependència dels estats

membres: universalitat, alta qualitat i sostenibilitat en el temps dels sistemes que s'implantin.

Les conclusions de l'informe de la Subcomissió sobre l'estudi de la situació actual de la discapacitat, de 13 de desembre de 2003, coincideixen en la necessitat de configurar un sistema integral de la dependència des d'una perspectiva global amb la participació activa de tota la societat.

A Espanya, els canvis demogràfics i socials estan produint un increment progressiu de la població en situació de dependència. D'una banda, és necessari considerar l'important creixement de la població de més de 65 anys, que s'ha duplicat en els últims 30 anys, per passar de 3,3 milions de persones el 1970 (un 9,7 per cent de la població total) a més de 6,6 milions el 2000 (16,6 per cent). A això, és necessari afegir-hi el fenomen demogràfic denominat «envelliment de l'envelliment», és a dir, l'augment del col·lectiu de població amb una edat superior a 80 anys, que s'ha duplicat en només vint anys.

Les dues qüestions conformen una nova realitat de la població gran que comporta problemes de dependència en les últimes etapes de la vida per a un col·lectiu de persones cada vegada més ampli. Així mateix, diversos estudis posen de manifest la clara correlació que hi ha entre l'edat i les situacions de discapacitat, com mostra el fet que més del 32% de les persones de més de 65 anys tinguin algun tipus de discapacitat, mentre que aquest percentatge es redueix a un 5% per a la resta de la població.

A aquesta realitat, derivada de l'envelliment, s'hi ha d'afegir la dependència per raons de malaltia i altres causes de discapacitat o limitació, que s'ha incrementat en els últims anys pels canvis produïts en les taxes de supervivència de determinades malalties cròniques i alteracions congènites i, també, per les conseqüències derivades dels índexs de sinistralitat viària i laboral.

Un 9% de la població espanyola, segons l'Enquesta sobre discapacitats, deficiències i estat de salut de 1999, presenta alguna discapacitat o limitació que li ha causat, o pot arribar a causar, una dependència per a les activitats de la vida diària o necessitats d'ajuda per a la seva autonomia personal en igualtat d'oportunitats. Per a aquest col·lectiu es va legislar recentment amb la Llei 51/2003, de 2 de desembre, d'igualtat d'oportunitats, no-discriminació i accessibilitat universal de les persones amb discapacitat.

2. L'atenció a aquest col·lectiu de població es converteix, doncs, en un repte ineludible per als poders públics, que requereix una resposta ferma, sostinguda i adaptada al model actual de la nostra societat. No s'ha d'oblidar que, fins ara, han estat les famílies, i en especial les dones, les que tradicionalment han assumit la cura de les persones dependents, de manera que han constituït el denominat «suport informal». Els canvis en el model de família i la incorporació progressiva de gairebé tres milions de dones, en l'última dècada, en el mercat de treball, introdueixen nous factors en aquesta situació que fan imprescindible una revisió del sistema tradicional d'atenció per assegurar una adequada capacitat de prestació d'atencions a les persones que les necessiten.

El mateix text constitucional, en els articles 49 i 50, es refereix a l'atenció a persones amb discapacitat i persones grans i a un sistema de serveis socials promogut pels poders públics per al benestar dels ciutadans. Si el 1978 els elements fonamentals d'aquest model d'Estat de benestar se centraven, per a qualsevol ciutadà, en la protecció sanitària i de la Seguretat Social, el desenvolupament social del nostre país des d'aleshores ha situat en un nivell d'importància fonamental els serveis socials, desenvolupats fonamentalment per les comunitats autònomes, amb col·laboració especial del tercer sector, com a

quart pilar del sistema de benestar, per a l'atenció a les situacions de dependència.

Per part de les administracions públiques, les necessitats de les persones grans, i en general dels afectats per situacions de dependència, han estat ateses fins ara, fonamentalment, des dels àmbits autonòmic i local, i en el marc del Pla concertat de prestacions bàsiques de serveis socials, en el qual també participa l'Administració General de l'Estat i, dins de l'àmbit estatal, els plans d'acció per a les persones amb discapacitat i per a persones grans. D'altra banda, el sistema de Seguretat Social ha assumit alguns elements d'atenció, tant en l'assistència a persones grans com en situacions vinculades a la discapacitat: gran invalidesa, complements d'ajuda a tercera persona en la pensió no contributiva d'invalidesa i de la prestació familiar per fill a càrrec amb discapacitat, i també les prestacions de serveis socials en matèria de reeducació i rehabilitació a persones amb discapacitat i d'assistència a les persones grans.

És un fet indubtable que les entitats del tercer sector d'acció social participen des de fa anys en l'atenció a les persones en situació de dependència i donen suport a l'esforç de les famílies i de les corporacions locals en aquest àmbit. Aquestes entitats constitueixen una important xarxa social que prevé els riscos d'exclusió de les persones afectades.

La necessitat de garantir als ciutadans, i a les comunitats autònomes mateixes, un marc estable de recursos i serveis per a l'atenció a la dependència i la seva progressiva importància, ara porta l'Estat a intervenir en aquest àmbit amb la regulació que conté aquesta Llei, que la configura com una nova modalitat de protecció social que amplia i complementa l'acció protectora de l'Estat i del Sistema de la Seguretat Social.

Ara es tracta de configurar un nou desenvolupament dels serveis socials del país que amplii i complementi l'acció protectora d'aquest sistema, i que promogui l'avanç del model d'Estat social que consagra la Constitució espanyola, potencii el compromís de tots els poders públics en la promoció i dotació dels recursos necessaris per fer efectiu un sistema de serveis socials de qualitat, garantistes i plenament universals. En aquest sentit, el Sistema d'Atenció de la Dependència és un dels instruments fonamentals per millorar la situació dels serveis socials en el nostre país, i respon a la necessitat de l'atenció a les situacions de dependència i a la promoció de l'autonomia personal, la qualitat de vida i la igualtat d'oportunitats.

3. Aquesta Llei regula les condicions bàsiques de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència mitjançant la creació d'un Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència (SAAD), amb la col·laboració i participació de totes les administracions públiques.

El Sistema té com a finalitat principal la garantia de les condicions bàsiques i la previsió dels nivells de protecció a què es refereix aquesta Llei. A aquest efecte, serveix de via per a la col·laboració i participació de les administracions públiques i per optimitzar els recursos públics i privats disponibles. D'aquesta manera, configura un dret subjectiu que es fonamenta en els principis d'universalitat, equitat i accessibilitat, i desenvolupa un model d'atenció integral al ciutadà, a qui es reconeix com a beneficiari la seva participació en el Sistema, i que administrativament s'organitza en tres nivells.

En aquest sentit, la competència exclusiva de l'Estat per regular les condicions bàsiques que garanteixin la igualtat de tots els espanyols en l'exercici dels drets i en el compliment dels deures constitucionals (article 149.1 CE), justifica la regulació, per part d'aquesta Llei, de les condicions bàsiques de promoció de l'autonomia personal i

atenció a les persones en situació de dependència mitjançant la creació d'un Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència amb la col·laboració i participació de totes les administracions públiques, i amb ple respecte de les competències que hagin assumit en matèria d'assistència social en desplegament de l'article 148.1.20 de la Constitució.

La Llei estableix un nivell mínim de protecció, definit i garantit financerament per l'Administració General de l'Estat. Així mateix, com un segon nivell de protecció, la Llei preveu un règim de cooperació i finançament entre l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes mitjançant convenis per al desplegament i l'aplicació de les altres prestacions i serveis que la Llei preveu. Finalment, les comunitats autònomes poden desenvolupar, si ho consideren oportú, un tercer nivell addicional de protecció als ciutadans.

La mateixa naturalesa de l'objecte d'aquesta Llei requereix un compromís i una actuació conjunta de tots els poders i institucions públiques, per la qual cosa la coordinació i cooperació amb les comunitats autònomes és un element fonamental. Per això, la Llei estableix una sèrie de mecanismes de cooperació entre l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes, entre els quals destaca la creació del Consell Territorial del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència. En el seu si s'han de desenvolupar, a través de l'acord entre les administracions, les funcions d'acordar un marc de cooperació interadministrativa, la intensitat dels serveis del catàleg, les condicions i la quantia de les prestacions econòmiques, els criteris de participació dels beneficiaris en el cost dels serveis o el barem per al reconeixement de la situació de dependència, aspectes que han de permetre el posterior desplegament del Sistema a través dels corresponents convenis amb les comunitats autònomes.

Es tracta, doncs, de desenvolupar, a partir del marc competencial, un model innovador, integrat, basat en la cooperació interadministrativa i en el respecte a les competències.

El finançament s'ha de determinar pel nombre de persones en situació de dependència i dels serveis i prestacions que preveu aquesta Llei, per la qual cosa ha de ser estable, suficient, sostingut en el temps i garantit mitjançant la coresponsabilitat de les administracions públiques. En tot cas, l'Administració General de l'Estat ha de garantir el finançament a les comunitats autònomes per al desenvolupament del nivell mínim de protecció per a les persones en situació de dependència que recull aquesta Llei.

El Sistema s'ha d'ocupar equitativament de tots els ciutadans en situació de dependència. Els beneficiaris han de contribuir econòmicament al finançament dels serveis de manera progressiva en funció de la seva capacitat econòmica, tenint en compte per a això el tipus de servei que es presta i el seu cost.

El Sistema ha de garantir la participació de les entitats que representen les persones en situació de dependència i les seves famílies en els seus òrgans consultius.

Es reconeix també la participació dels beneficiaris en el Sistema i la complementarietat i compatibilitat entre els diferents tipus de prestacions, en els termes que determinin les normes de desplegament.

4. La Llei s'estructura en un títol preliminar; un títol primer amb cinc capítols; un títol segon amb cinc capítols; un títol tercer; setze disposicions addicionals; dues disposicions transitòries i nou disposicions finals.

El títol preliminar recull les disposicions que es refereixen a l'objecte de la Llei i els principis que la inspiren, els drets i les obligacions de les persones en situació de dependència, i els titulars d'aquests drets.

El títol I configura el Sistema d'Atenció a la Dependència, la col·laboració i participació de totes les administracions públiques en l'exercici de les seves competències, a través dels diversos nivells de protecció en què administrativament s'organitzen les prestacions i els serveis. La necessària cooperació entre administracions es concreta en la creació d'un Consell Territorial del Sistema, en el qual poden participar les corporacions locals, i l'aprovació d'un marc de cooperació interadministrativa que s'ha de desenvolupar mitjançant convenis amb cadascuna de les comunitats autònomes. Així mateix, es regulen les prestacions del Sistema i el catàleg de serveis, els graus de dependència, els criteris bàsics per valorar-los, així com el procediment de reconeixement del dret a les prestacions.

El títol II regula les mesures per assegurar la qualitat i l'eficàcia del Sistema, amb elaboració de plans de qualitat i sistemes d'avaluació, i amb una especial atenció a la formació i qualificació de professionals i cuidadors. En aquest mateix títol es regula el sistema d'informació de la dependència, el Comitè Consultiu del Sistema en què han de participar els agents socials, i s'atorga el caràcter d'òrgans consultius als ja creats, Consell Estatal de Persones Grans i del Consell Nacional de la Discapacitat i Consell Estatal d'Organitzacions no Governamentals d'Acció Social.

Finalment, el títol III regula les normes sobre infraccions i sancions vinculades a les condicions bàsiques de garantia dels drets dels ciutadans en situació de dependència.

Les disposicions addicionals introdueixen els canvis necessaris en la normativa estatal que deriven de la regulació d'aquesta Llei. Així, es fan referències en matèria de Seguretat Social dels cuidadors no professionals, a la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, a la normativa sobre discapacitat, gran invalidesa i necessitat d'ajuda de tercera persona, i es preveuen les modificacions necessàries per regular la cobertura privada de les situacions de dependència.

La disposició transitòria primera regula la participació financera de l'Estat en la posada en marxa del Sistema en un període transitori fins a l'any 2015, d'acord amb les previsions del calendari d'aplicació de la Llei que conté la disposició final primera.

TÍTOL PRELIMINAR

Disposicions generals

Article 1. *Objecte de la Llei.*

1. Aquesta Llei té per objecte regular les condicions bàsiques que garanteixin la igualtat en l'exercici del dret subjectiu de ciutadania a la promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència, en els termes que estableixen les lleis, mitjançant la creació d'un Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència, amb la col·laboració i participació de totes les administracions públiques i la garantia per l'Administració General de l'Estat d'un contingut mínim comú de drets per a tots els ciutadans en qualsevol part del territori de l'Estat espanyol.

2. El Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència respon a una acció coordinada i cooperativa de l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes, que preveu mesures en totes les àrees que afecten les persones en situació de dependència, amb la participació, si s'escau, de les entitats locals.

Article 2. *Definicions.*

Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per:

1. Autonomia: la capacitat de controlar, afrontar i prendre, per pròpia iniciativa, decisions personals sobre com viure d'acord amb les normes i preferències pròpies, així com de desenvolupar les activitats bàsiques de la vida diària.

2. Dependència: l'estat de caràcter permanent en què es troben les persones que, per raons derivades de l'edat, la malaltia o la discapacitat, i lligades a la falta o a la pèrdua d'autonomia física, mental, intel·lectual o sensorial, necessiten l'atenció d'una altra o altres persones o ajudes importants per fer activitats bàsiques de la vida diària o, en el cas de les persones amb discapacitat intel·lectual o malaltia mental, d'altres ajudes per a la seva autonomia personal.

3. Activitats bàsiques de la vida diària (ABVD): les tasques més elementals de la persona, que li permeten desenvolupar-se amb un mínim d'autonomia i independència, com ara: la cura personal, les activitats domèstiques bàsiques, la mobilitat essencial, reconèixer persones i objectes, orientar-se, entendre i executar ordres o tasques senzilles.

4. Necessitats de suport per a l'autonomia personal: les que requereixen les persones que tenen discapacitat intel·lectual o mental per fer efectiu un grau satisfactori d'autonomia personal en el si de la comunitat.

5. Atencions no professionals: l'atenció prestada a persones en situació de dependència en el seu domicili, per persones de la família o del seu entorn, no vinculades a un servei d'atenció professionalitzada.

6. Atencions professionals: les prestades per una institució pública o entitat, amb i sense ànim de lucre, o professional autònom entre les finalitats de la qual hi hagi la prestació de serveis a persones en situació de dependència, ja siguin en la seva llar o en un centre.

7. Assistència personal: servei prestat per un assistent personal que realitza o col·labora en tasques de la vida quotidiana d'una persona en situació de dependència, amb vista a fomentar la seva vida independent, de manera que promogui i potenciï la seva autonomia personal.

8. Tercer sector: organitzacions de caràcter privat sorgides de la iniciativa ciutadana o social, sota diferents modalitats que responen a criteris de solidaritat, amb fins d'interès general i absència d'ànim de lucre, que impulsen el reconeixement i l'exercici dels drets socials.

Article 3. *Principis de la Llei.*

Aquesta Llei s'inspira en els principis següents:

a) El caràcter públic de les prestacions del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència.

b) La universalitat en l'accés de totes les persones en situació de dependència, en condicions d'igualtat efectiva i no-discriminació, en els termes que estableix aquesta Llei.

c) L'atenció a les persones en situació de dependència de manera integral i integrada.

d) La transversalitat de les polítiques d'atenció a les persones en situació de dependència.

e) La valoració de les necessitats de les persones, atenent criteris d'equitat per garantir la igualtat real.

f) La personalització de l'atenció, tenint en compte de manera especial la situació dels qui requereixen una acció positiva més gran com a conseqüència de tenir un grau de discriminació més alt o menys igualtat d'oportunitats.

g) L'establiment de les mesures adequades de prevenció, rehabilitació, estímul social i mental.

h) La promoció de les condicions necessàries perquè les persones en situació de dependència puguin portar una vida amb el grau d'autonomia més gran possible.

i) La permanència de les persones en situació de dependència, sempre que sigui possible, a l'entorn en què desenvolupen la seva vida.

j) La qualitat, sostenibilitat i accessibilitat dels serveis d'atenció a les persones en situació de dependència.

k) La participació de les persones en situació de dependència i, si s'escau, de les seves famílies i entitats que les representin, en els termes que preveu aquesta Llei.

l) La col·laboració dels serveis socials i sanitaris en la prestació dels serveis als usuaris del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència que estableixen aquesta Llei i les corresponents normes de les comunitats autònomes i les aplicables a les entitats locals.

m) La participació de la iniciativa privada en els serveis i prestacions de promoció de l'autonomia personal i atenció a la situació de dependència.

n) La participació del tercer sector en els serveis i prestacions de promoció de l'autonomia personal i atenció a la situació de dependència.

ñ) La cooperació interadministrativa.

o) La integració de les prestacions que estableix aquesta Llei en les xarxes de serveis socials de les comunitats autònomes, en l'àmbit de les competències que tenen assumides, i el reconeixement i garantia de la seva oferta mitjançant centres i serveis públics o privats concertats.

p) La inclusió de la perspectiva de gènere, tenint en compte les diferents necessitats de dones i homes.

q) Les persones en situació de gran dependència han de ser ateses de manera preferent.

Article 4. *Drets i obligacions de les persones en situació de dependència.*

1. Les persones en situació de dependència tenen dret, amb independència del lloc del territori de l'Estat espanyol on resideixin, a accedir, en condicions d'igualtat, a les prestacions i serveis que preveu aquesta Llei, en els termes que s'hi estableixen.

2. Així mateix, les persones en situació de dependència han de gaudir de tots els drets que estableixen la legislació vigent i, amb caràcter especial, dels drets següents:

a) A gaudir dels drets humans i llibertats fonamentals, amb ple respecte de la seva dignitat i intimitat.

b) A rebre, en termes comprensibles i accessibles, informació completa i continuada relacionada amb la seva situació de dependència.

c) A ser advertit de si els procediments que se li apliquin poden ser utilitzats en funció d'un projecte docent o d'investigació; per allò és necessària l'autorització prèvia, expressa i per escrit, de la persona en situació de dependència o de qui la representi.

d) Al respecte a la confidencialitat en la recollida i el tractament de les seves dades, d'acord amb la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.

e) A participar en la formulació i aplicació de les polítiques que afectin el seu benestar, ja sigui a títol individual o mitjançant associació.

f) A decidir, quan tingui capacitat d'obrar suficient, sobre la tutela de la seva persona i béns, en cas que perdi la seva capacitat d'autogovern.

g) A decidir lliurement sobre l'ingrés en un centre residencial.

h) A l'exercici ple dels seus drets jurisdiccionalmentals en el cas d'internaments involuntaris, garantint-se un procés contradictori.

i) A l'exercici ple dels seus drets patrimonials.

j) A iniciar les accions administratives i jurisdiccionalmentals en defensa del dret que reconeix aquesta Llei en l'apartat 1 d'aquest article. En el cas dels menors o persones incapacitades judicialment, estan legitimades per actuar en nom seu els qui exerceixin la pàtria potestat o els qui en tinguin la representació legal.

k) A la igualtat d'oportunitats, no-discriminació i accessibilitat universal, en qualsevol dels àmbits de desplegament i aplicació d'aquesta Llei.

l) A no patir discriminació per raó d'orientació o identitat sexual.

3. Els poders públics han d'adoptar les mesures necessàries per promoure i garantir el respecte dels drets enumerats en el paràgraf anterior, sense més limitacions en el seu exercici que les directament derivades de la falta de capacitat d'obrar que determina la seva situació de dependència.

4. Les persones en situació de dependència i, si s'escau, els seus familiars o els qui els representin, així com els centres d'assistència, estan obligats a subministrar tota la informació i dades que els requereixin les administracions competents, per valorar el seu grau i nivell de dependència; a comunicar tota classe d'ajudes personalitzades que rebin, i a aplicar les prestacions econòmiques a les finalitats per a les quals van ser atorgades; o a qualsevol altra obligació que prevegi la legislació vigent.

Les persones en situació de dependència i, si s'escau, els seus familiars o els qui els representin, no estan obligats a aportar informació, dades o documentació que constin en poder de l'Administració pública que els sol·liciti o que, d'acord amb la legislació vigent, aquesta pugui obtenir pels seus propis mitjans.

Article 5. *Titulars de drets.*

1. Són titulars dels drets que estableix aquesta Llei els espanyols que compleixin els requisits següents:

a) Trobar-se en situació de dependència en algun dels graus establerts.

b) Per als menors de 3 anys cal atènyer-se al que disposa la disposició addicional tretzena.

c) Residir en el territori espanyol i haver-ho fet durant cinc anys, dels quals dos han de ser immediatament anteriors a la data de presentació de la sol·licitud. Per als menors de cinc anys el període de residència s'exigeix a qui exerceixi la seva guarda i custòdia.

2. Les persones que, tot i complir els requisits anteriors, no tinguin la nacionalitat espanyola s'han de regir pel que estableixen la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, els tractats internacionals i els convenis que s'estableixin amb el país d'origen. Per als menors que no tinguin la nacionalitat espanyola cal atènyer-se al que disposen les lleis del menor vigents, tant en l'àmbit estatal com en l'autonòmic, així com els tractats internacionals.

3. El Govern pot establir mesures de protecció a favor dels espanyols no residents a Espanya.

4. El Govern ha d'establir, amb l'acord previ del Consell Territorial del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència, les condicions d'accés al Sistema d'Atenció a la Dependència dels emigrants espanyols retornats.

TÍTOL I

El Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència

CAPÍTOL I

Configuració del Sistema

Article 6. *Finalitat del Sistema.*

1. El Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència garanteix les condicions bàsiques i el contingut comú a què es refereix aquesta Llei; serveix de via per a la col·laboració i participació de les administracions públiques, en l'exercici de les seves respectives competències, en matèria de promoció de l'autonomia personal i atenció i protecció a les persones en situació de dependència; optimitza els recursos públics i privats disponibles, i contribueix a millorar les condicions de vida dels ciutadans.

2. El Sistema es configura com una xarxa d'utilització pública que integra, de manera coordinada, centres i serveis, públics i privats.

3. La integració en el Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència dels centres i serveis a què es refereix aquest article no suposa cap alteració en el règim jurídic de la seva titularitat, administració, gestió i dependència orgànica.

Article 7. *Nivells de protecció del Sistema.*

La protecció de la situació de dependència per part del Sistema es presta en els termes que estableix aquesta Llei i d'acord amb els nivells següents:

1r El nivell de protecció mínim establert per l'Administració General de l'Estat en aplicació de l'article 9.

2n El nivell de protecció que s'acordi entre l'Administració General de l'Estat i l'Administració de cadascuna de les comunitats autònomes a través dels convenis que preveu l'article 10.

3r El nivell addicional de protecció que pugui establir cada comunitat autònoma.

Article 8. *Consell Territorial del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència.*

1. Es crea el Consell Territorial del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència com a instrument de cooperació per a l'articulació del Sistema. El Consell està constituït pel titular del Ministeri de Treball i Afers Socials, i per un representant de cadascuna de les comunitats autònomes; la representació esmentada recau en el membre del Consell de Govern respectiu que tingui a càrrec les competències en la matèria. Integren igualment el Consell un nombre de representants dels diferents departaments ministerials. En la composició tenen majoria els representants de les comunitats autònomes.

2. Sense perjudici de les competències de cadascuna de les administracions públiques integrants, correspon al Consell, a més de les funcions que expressament li atribueix aquesta Llei, exercir les funcions següents:

a) Acordar el marc de cooperació interadministrativa per al desplegament de la Llei que preveu l'article 10.

b) Establir els criteris per determinar la intensitat de protecció dels serveis previstos d'acord amb els articles 10.3 i 15.

c) Acordar les condicions i la quantia de les prestacions econòmiques que preveuen l'article 20 i la disposició addicional primera.

d) Adoptar els criteris de participació del beneficiari en el cost dels serveis.

e) Acordar el barem a què es refereix l'article 27, amb els criteris bàsics del procediment de valoració i de les característiques dels òrgans de valoració.

f) Acordar, si s'escau, plans, projectes i programes conjunts.

g) Adoptar criteris comuns d'actuació i d'avaluació del Sistema.

h) Facilitar la posada a disposició de documents, dades i estadístiques comunes.

i) Establir els mecanismes de coordinació per al cas de les persones desplaçades en situació de dependència.

j) Informar la normativa estatal de desenvolupament en matèria de dependència i en especial les normes que preveu l'article 9.1.

k) Servir de via de cooperació, comunicació i informació entre les administracions públiques.

El Consell Territorial del Sistema, una vegada constituït, ha d'acordar les seves normes quant a funcionament i presidència.

Article 9. *Participació de l'Administració General de l'Estat.*

1. El Govern, escoltat el Consell Territorial del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència, ha de determinar el nivell mínim de protecció garantit per a cada un dels beneficiaris del Sistema, segons el grau i nivell de la seva dependència, com a condició bàsica de garantia del dret a la promoció de l'autonomia personal i atenció a la situació de dependència.

2. El finançament públic d'aquest nivell de protecció és a càrrec de l'Administració General de l'Estat que ha de fixar anualment els recursos econòmics en la Llei de pressupostos generals de l'Estat d'acord amb els criteris que estableix l'article 32.

Article 10. *Cooperació entre l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes.*

1. En el si del Consell Territorial del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència, l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes han d'acordar el marc de cooperació interadministrativa que s'ha de desenvolupar mitjançant els corresponents convenis entre l'Administració General de l'Estat i cadascuna de les comunitats autònomes.

2. A través dels convenis a què es refereix l'apartat anterior, l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes han d'acordar els objectius, mitjans i recursos per a l'aplicació dels serveis i prestacions que recull el capítol II del present títol, amb l'increment del nivell mínim de protecció fixat per l'Estat d'acord amb l'article 9.

3. En aplicació del que preveu l'apartat anterior, el Consell Territorial del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència ha d'establir els criteris per determinar la intensitat de protecció de cadascun dels serveis que preveu el Catàleg, i la compatibilitat i incompatibilitat entre si, perquè l'aprovi el Govern mitjançant un real decret.

4. Els convenis han d'establir el finançament que correspongui a cada Administració per a aquest nivell de prestació, en els termes que estableixen l'article 32 i la disposició transitòria primera d'aquesta Llei, així com els termes i les condicions per revisar-lo. Els convenis també han de recollir les aportacions de l'Estat derivades de la garantia del nivell de protecció que defineix l'article 9.

Article 11. *Participació de les comunitats autònomes en el Sistema.*

1. En el marc del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència, corresponen a les comunitats autònomes, sense perjudici de les competències que els són pròpies segons la Constitució espanyola, els estatuts d'autonomia i la legislació vigent, les funcions següents:

a) Planificar, ordenar, coordinar i dirigir, en l'àmbit del seu territori, els serveis de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència.

b) Gestionar, en el seu àmbit territorial, els serveis i recursos necessaris per a la valoració i l'atenció de la dependència.

c) Establir els procediments de coordinació sociosanitària, i crear, si s'escau, els òrgans de coordinació que corresponguin per garantir una efectiva atenció.

d) Crear i actualitzar el Registre de centres i serveis, i facilitar la deguda acreditació que garanteixi el compliment dels requisits i els estàndards de qualitat.

e) Assegurar l'elaboració dels programes individuals d'atenció corresponents.

f) Inspeccionar i, si s'escau, sancionar els incompliments sobre requisits i estàndards de qualitat dels centres i serveis i respecte dels drets dels beneficiaris.

g) Avaluar periòdicament el funcionament del Sistema en el seu territori respectiu.

h) Aportar a l'Administració General de l'Estat la informació necessària per a l'aplicació dels criteris de finançament que preveu l'article 32.

2. En tot cas, les comunitats autònomes, de conformitat amb el que estableix l'article 7, poden definir, amb càrrec als seus pressupostos, nivells de protecció addicionals al que ha fixat l'Administració General de l'Estat en aplicació de l'article 9 i al que ha acordat, si s'escau, conforme a l'article 10, per als quals poden adoptar les normes d'accés i gaudi que considerin més adequades.

Article 12. *Participació de les entitats locals.*

1. Les entitats locals han de participar en la gestió dels serveis d'atenció a les persones en situació de dependència, d'acord amb la normativa de les seves respectives comunitats autònomes i dins les competències que la legislació vigent els atribueix.

2. Les entitats locals poden participar en el Consell Territorial del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència en la forma i condicions que el mateix Consell disposi.

CAPÍTOL II

Prestacions i Catàleg de serveis d'atenció del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència

SECCIÓ 1a PRESTACIONS DEL SISTEMA

Article 13. *Objectius de les prestacions de dependència.*

L'atenció a les persones en situació de dependència i la promoció de la seva autonomia personal s'han d'orientar cap a la consecució d'una millor qualitat de vida i autonomia personal, en un marc d'efectiva igualtat d'oportunitats, d'acord amb els objectius següents:

a) Facilitar una existència autònoma en el seu medi habitual, tot el temps que vulgui i sigui possible.

b) Proporcionar un tracte digne en tots els àmbits de la seva vida personal, familiar i social, i facilitar la seva incorporació activa en la vida de la comunitat.

Article 14. *Prestacions d'atenció a la dependència.*

1. Les prestacions d'atenció a la dependència poden tenir la naturalesa de serveis i de prestacions econòmiques i s'han de destinar, d'una banda, a la promoció de l'autonomia personal i, de l'altra, a atendre les necessitats de les persones amb dificultats per a la realització de les activitats bàsiques de la vida diària.

2. Els serveis del Catàleg de l'article 15 tenen caràcter prioritari i es presten a través de l'oferta pública de la Xarxa de Serveis Socials per les respectives comunitats autònomes mitjançant centres i serveis públics o privats concertats degudament acreditats.

3. Si no és possible l'atenció mitjançant algun d'aquests serveis, en els convenis a què es refereix l'article 10 s'ha d'incorporar la prestació econòmica vinculada que estableix l'article 17. Aquesta prestació està destinada a cobrir les despeses del servei que preveu el Programa individual d'atenció a què es refereix l'article 29, i ha de ser prestat per una entitat o centre acreditat per a l'atenció a la dependència.

4. Excepcionalment, el beneficiari pot rebre una prestació econòmica per ser atès per cuidadors no professionals, sempre que es donin condicions adequades de convivència i d'habitabilitat de l'habitatge i així ho estableixi el seu Programa individual d'atenció.

5. Les persones en situació de dependència poden rebre una prestació econòmica d'assistència personal en els termes de l'article 19.

6. La prioritat en l'accés als serveis la determinen el grau i nivell de dependència i, si es té el mateix grau i nivell, la capacitat econòmica del sol·licitant. Fins que la xarxa de serveis estigui totalment implantada, les persones en situació de dependència que no puguin accedir als serveis per aplicació del règim de prioritat assenyalat tenen dret a la prestació econòmica que preveu l'article 17 d'aquesta Llei.

7. Als efectes d'aquesta Llei, la capacitat econòmica s'ha de determinar, en la forma que s'estableixi per reglament, a proposta del Consell Territorial del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència, en atenció a la renda i el patrimoni del sol·licitant. En la consideració del patrimoni s'ha de tenir en compte l'edat del beneficiari i el tipus de servei que es presta.

Article 15. *Catàleg de serveis.*

1. El Catàleg de serveis comprèn els serveis socials de promoció de l'autonomia personal i atenció a la dependència, en els termes que s'especifiquen en aquest capítol:

a) Els serveis de prevenció de les situacions de dependència i els de promoció de l'autonomia personal.

b) Servei de teleassistència.

c) Servei d'ajuda a domicili:

(i) Atenció de les necessitats de la llar.

(ii) Atencions personals.

d) Servei de centre de dia i de nit:

(i) Centre de dia per a gent gran.

(ii) Centre de dia per persones menors de 65 anys.

(iii) Centre de dia d'atenció especialitzada.

(iv) Centre de nit.

e) Servei d'atenció residencial:

(i) Residència de persones grans en situació de dependència.

(ii) Centre d'atenció a persones en situació de dependència, per raó dels diferents tipus de discapacitat.

2. Els serveis que estableix l'apartat 1 es regulen sense perjudici del que preveu l'article 14 de la Llei 16/2003, de 28 de maig, de cohesió i qualitat del Sistema Nacional de Salut.

Article 16. *Xarxa de serveis del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència.*

1. Les prestacions i serveis que estableix aquesta Llei s'integren en la Xarxa de Serveis Socials de les respectives comunitats autònomes en l'àmbit de les competències que aquestes tenen assumides. La xarxa de centres està formada pels centres públics de les comunitats autònomes, de les entitats locals, els centres de referència estatal per a la promoció de l'autonomia personal i per a l'atenció i cura de situacions de dependència, així com els privats concertats degudament acreditats.

2. Les comunitats autònomes han d'establir el règim jurídic i les condicions d'actuació dels centres privats concertats. En la seva incorporació a la xarxa s'ha de tenir en compte de manera especial els corresponents al tercer sector.

3. Els centres i serveis privats no concertats que prestin serveis per a persones en situació de dependència han de disposar de la deguda acreditació de la comunitat autònoma corresponent.

4. Els poders públics han de promoure la col·laboració solidària dels ciutadans amb les persones en situació de dependència, a través de la participació de les organitzacions de voluntaris i de les entitats del tercer sector.

SECCIÓ 2a PRESTACIONS ECONÒMIQUES

Article 17. *Prestació econòmica vinculada al servei.*

1. La prestació econòmica, que té caràcter periòdic, s'ha de reconèixer, en els termes que s'estableixi, únicament quan no sigui possible l'accés a un servei públic o concertat d'atenció i cura, en funció del grau i nivell de dependència i de la capacitat econòmica del beneficiari, d'acord amb el que preveu el conveni subscrit entre l'Administració General de l'Estat i la corresponent comunitat autònoma.

2. Aquesta prestació econòmica de caràcter personal, en tot cas, ha d'estar vinculada a l'adquisició d'un servei.

3. Les administracions públiques competents han de supervisar, en tot cas, el destí i la utilització d'aquestes prestacions al compliment de la finalitat per a la qual van ser concedides.

Article 18. *Prestació econòmica per a atencions a l'entorn familiar i suport a cuidadors no professionals.*

1. Excepcionalment, quan el beneficiari sigui atès pel seu entorn familiar, i es reuneixin les condicions que estableix l'article 14.4, es reconeix una prestació econòmica per a atencions familiars.

2. Amb l'acord previ del Consell Territorial del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència, s'han d'establir les condicions d'accés a aquesta prestació, en funció del grau i nivell reconegut a la persona en situació de dependència i de la seva capacitat econòmica.

3. El cuidador s'ha d'ajustar a les normes sobre afiliació, alta i cotització a la Seguretat Social que es determinin reglamentàriament.

4. El Consell Territorial del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència ha de promoure accions de suport als cuidadors no professionals que han d'incorporar programes de formació, informació i mesures per atendre els períodes de descans.

Article 19. Prestació econòmica d'assistència personal.

La prestació econòmica d'assistència personal té com a finalitat la promoció de l'autonomia de les persones amb gran dependència. El seu objectiu és contribuir a la contractació d'una assistència personal, durant un nombre d'hores, que faciliti al beneficiari l'accés a l'educació i al treball, així com una vida més autònoma en l'exercici de les activitats bàsiques de la vida diària. Amb l'acord previ del Consell Territorial del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència, s'han d'establir les condicions específiques d'accés a aquesta prestació.

Article 20. Quantia de les prestacions econòmiques.

La quantia de les prestacions econòmiques que regulen els articles d'aquesta Secció l'acorda el Consell Territorial del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència, per a l'aprovació posterior pel Govern mitjançant un reial decret.

SECCIÓ 3a SERVEIS DE PROMOCIÓ DE L'AUTONOMIA PERSONAL I D'ATENCIÓ I CURA

Article 21. Prevenció de les situacions de dependència.

Té per finalitat prevenir l'aparició o l'agreujament de malalties o discapacitats i de les seves seqüeles, mitjançant el desenvolupament coordinat, entre els serveis socials i de salut, d'actuacions de promoció de condicions de vida saludables, programes específics de caràcter preventiu i de rehabilitació adreçats a les persones grans i persones amb discapacitat i als qui es veuen afectats per processos d'hospitalització complexos. Amb aquest fi, el Consell Territorial del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència ha d'acordar criteris, recomanacions i condicions mínimes que haurien de complir els plans de prevenció de les situacions de dependència que elaborin les comunitats autònomes, amb especial consideració dels riscos i actuacions per a les persones grans.

Article 22. Servei de teleassistència.

1. El servei de teleassistència facilita assistència als beneficiaris mitjançant l'ús de tecnologies de la comunicació i de la informació, amb suport dels mitjans personals necessaris, en resposta immediata davant situacions d'emergència, o d'inseguretat, soledat i aïllament. Pot ser un servei independent o complementari al d'ajuda a domicili.

2. Aquest servei es presta a les persones que no rebien serveis d'atenció residencial i així ho estableixi el seu Programa individual d'atenció.

Article 23. Servei d'ajuda a domicili.

El servei d'ajuda a domicili el constitueixen el conjunt d'actuacions portades a terme en el domicili de les persones en situació de dependència amb la finalitat d'atendre les seves necessitats de la vida diària, prestades per entitats o empreses, acreditades per a aquesta funció:

a) Serveis relacionats amb l'atenció de les necessitats domèstiques o de la llar: neteja, rentat, cuina o altres.

b) Serveis relacionats amb l'atenció personal, en la realització de les activitats de la vida diària.

Article 24. Servei de centre de dia i de nit.

1. El servei de centre de dia o de nit ofereix una atenció integral durant el període diürn o nocturn a les persones en situació de dependència, amb l'objectiu de millorar o mantenir el millor nivell possible d'autonomia personal i donar suport a les famílies o cuidadors. En particular cobreix, des d'un enfocament biopsicosocial, les necessitats d'assessorament, prevenció, rehabilitació, orientació per a la promoció de l'autonomia, habilitació o atenció assistencial i personal.

2. La tipologia de centres inclou centres de dia per a persones menors de 65 anys, centres de dia per a persones grans, centres de dia d'atenció especialitzada per l'especificitat de les atencions que ofereixen i centres de nit, que s'adeqüen a les peculiaritats i edats de les persones en situació de dependència.

Article 25. Servei d'atenció residencial.

1. El servei d'atenció residencial ofereix, des d'un enfocament biopsicosocial, serveis continuats de caràcter personal i sanitari.

2. Aquest servei es presta en els centres residencials habilitats a aquest efecte segons el tipus de dependència, el grau d'aquesta i la intensitat d'atencions que necessiti la persona.

3. La prestació d'aquest servei pot tenir caràcter permanent, quan el centre residencial es converteixi en la residència habitual de la persona, o temporal, quan s'atenguin estades temporals de convalescència o durant vacances, caps de setmana i malalties o períodes de descans dels cuidadors no professionals.

4. El servei d'atenció residencial l'han de prestar les administracions públiques en centres propis i concertats.

CAPÍTOL III

La dependència i la seva valoració

Article 26. Graus de dependència.

1. La situació de dependència es classifica en els graus següents:

a) Grau I. Dependència moderada: quan la persona necessita ajuda per realitzar diverses activitats bàsiques de la vida diària, almenys una vegada al dia o té necessitats d'ajuda intermitent o limitada per a la seva autonomia personal.

b) Grau II. Dependència severa: quan la persona necessita ajuda per realitzar diverses activitats bàsiques de la vida diària dues o tres vegades al dia, però no vol el suport permanent d'un cuidador, o té necessitats d'ajuda extensa per a la seva autonomia personal.

c) Grau III. Gran dependència: quan la persona necessita ajuda per realitzar diverses activitats bàsiques de la vida diària diverses vegades al dia i, per la seva pèrdua total d'autonomia física, mental, intel·lectual o sensorial, necessita el suport indispensable i continu d'una altra persona o té necessitats de suport generalitzat per a la seva autonomia personal.

2. Cadascun dels graus de dependència establerts en l'apartat anterior es classifiquen en dos nivells, en funció de l'autonomia de les persones i de la intensitat de l'atenció que requereix.

3. Els intervals per determinar els graus i nivells s'estableixen en el barem a què es refereix l'article següent.

Article 27. *Valoració de la situació de dependència.*

1. Les comunitats autònomes han de determinar els òrgans de valoració de la situació de dependència, les quals han d'emetre un dictamen sobre el grau i nivell de dependència, amb especificació de les atencions que la persona pugui requerir. El Consell Territorial ha d'acordar uns criteris comuns de composició i actuació dels òrgans de valoració de les comunitats autònomes que, en tot cas, han de tenir caràcter públic.

2. El grau i nivells de dependència, als efectes de valorar-los, es determinen mitjançant l'aplicació del barem que s'acordi en el Consell Territorial del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència perquè posteriorment els aprovi el Govern mitjançant un reial decret. Aquest barem té entre els seus referents la Classificació Internacional del Funcionament, la Discapacitat i la Salut (CIF), adoptada per l'Organització Mundial de la Salut.

3. El barem ha d'establir els criteris objectius de valoració del grau d'autonomia de la persona, de la seva capacitat per realitzar les diferents activitats de la vida diària, els intervals de puntuació per a cada un dels graus i nivells de dependència, i el protocol amb els procediments i tècniques a seguir per a la valoració de les aptituds observades, si s'escau.

4. El barem ha de valorar la capacitat de la persona per portar a terme per si mateixa les activitats bàsiques de la vida diària, així com el suport i la supervisió que necessitin per fer-les les persones amb discapacitat intel·lectual o amb malaltia mental.

5. La valoració s'ha de fer tenint en compte els corresponents informes sobre la salut de la persona i sobre l'entorn en què visqui, i considerant, si s'escau, les ajudes tècniques, ortesis i pròtesis que li hagin estat prescrites.

CAPÍTOL IV

Reconeixement del dret

Article 28. *Procediment per al reconeixement de la situació de dependència i del dret a les prestacions del Sistema.*

1. El procediment s'inicia a instància de la persona que pugui estar afectada per algun grau de dependència o de qui exerceixi la representació, i la seva tramitació s'ha d'ajustar a les previsions que estableix la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, amb les especificitats que en resultin.

2. El reconeixement de la situació de dependència s'ha d'efectuar mitjançant una resolució expedida per l'Administració autònoma corresponent a la residència del sol·licitant i té validesa a tot el territori de l'Estat.

3. La resolució a què es refereix l'apartat anterior ha de determinar els serveis o prestacions que corresponen al sol·licitant segons el grau i nivell de dependència.

4. En el supòsit de canvi de residència, la comunitat autònoma de destí ha de determinar, en funció de la seva xarxa de serveis i prestacions, els que corresponguin a la persona en situació de dependència.

5. Els criteris bàsics de procediment per al reconeixement de la situació de dependència i les característiques comunes de l'òrgan i els professionals que procedeixin a fer el reconeixement els ha d'acordar el Consell Territorial del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència.

6. Els serveis de valoració de la situació de dependència, la prescripció de serveis i prestacions i la gestió de les prestacions econòmiques que preveu aquesta Llei, les han d'efectuar directament les administracions públiques i no poden ser objecte de delegació, contractació o concert amb entitats privades.

Article 29. *Programa individual d'atenció.*

1. En el marc del procediment de reconeixement de la situació de dependència i les prestacions corresponents, els serveis socials corresponents del sistema públic han d'establir un programa individual d'atenció en què s'han de determinar les modalitats d'intervenció més adequades a les seves necessitats entre els serveis i les prestacions econòmiques que preveu la resolució per al seu grau i nivell, amb la participació, amb la consulta prèvia i, si s'escau, l'elecció entre les alternatives proposades del beneficiari i, si s'escau, de la seva família o entitats tutelars que el representin.

2. El programa individual d'atenció ha de ser revisat:

a) A instància de l'interessat i dels seus representants legals.

b) D'ofici, en la forma que determini i amb la periodicitat que prevegi la normativa de les comunitats autònomes.

c) Amb motiu del canvi de residència a una altra comunitat autònoma.

Article 30. *Revisió del grau o nivell de dependència i de la prestació reconeguda.*

1. El grau o nivell de dependència és revisable, a instància de l'interessat, dels seus representants o d'ofici per les administracions públiques competents, per alguna de les causes següents:

a) Millora o empitjorament de la situació de dependència.

b) Error de diagnòstic o en l'aplicació del barem corresponent.

2. Les prestacions poden ser modificades o extingides en funció de la situació personal del beneficiari, quan es produeixi una variació de qualsevol dels requisits establerts per reconèixer-les, o per incompliment de les obligacions que regula aquesta Llei.

Article 31. *Prestacions d'anàloga naturalesa i finalitat.*

La percepció d'una de les prestacions econòmiques que preveu aquesta Llei dedueix de la seva quantia qualsevol altra prestació d'anàloga naturalesa i finalitat establerta en els règims públics de protecció social. En particular, se'n dedueix el complement de gran invalidesa que regula l'article 139.4 de la Llei general de la Seguretat Social, text refós aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, el complement de l'assignació econòmica per fill a càrrec més gran de 18 anys amb un grau de minusvalidesa igual o superior al 75%, el de necessitat d'una altra persona de la pensió d'invalidesa no contributiva, i el subsidi d'ajuda a tercera persona de la Llei 13/1982, de 7 d'abril, d'integració social dels minusvàlids (LISMI).

CAPÍTOL V

Finançament del Sistema i aportació dels beneficiaris**Article 32. *Finançament del Sistema per les Administracions Públiques.***

1. El finançament del Sistema ha de ser el suficient per garantir el compliment de les obligacions que corresponguin a les administracions públiques competents i es determina anualment en els pressupostos corresponents.

2. L'Administració General de l'Estat assumeix íntegrament el cost derivat del que preveu l'article 9.

3. En el marc de cooperació interadministrativa que preveu l'article 10, els convenis que se subscriuguin entre l'Administració General de l'Estat i cadascuna de les administracions de les comunitats autònomes han de determinar les obligacions assumides per cadascuna de les parts per al finançament dels serveis i prestacions del Sistema. Els convenis esmentats, que poden ser anuals o plurianuals, han de recollir criteris de repartiment tenint en compte la població dependent, la dispersió geogràfica, la insalubritat, els emigrants retornats i altres factors, i poden ser revisats per les parts.

L'aportació de la comunitat autònoma ha de ser, per a cada any, com a mínim igual a la de l'Administració General de l'Estat com a conseqüència del que preveuen aquest apartat i l'anterior.

Article 33. *La participació dels beneficiaris en el cost de les prestacions.*

1. Els beneficiaris de les prestacions de dependència han de participar en el seu finançament, segons el tipus i cost del servei i la seva capacitat econòmica personal.

2. La capacitat econòmica del beneficiari també s'ha de tenir en compte per determinar la quantia de les prestacions econòmiques.

3. El Consell Territorial del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència ha de fixar els criteris per a l'aplicació del que preveu aquest article, que han de desenvolupar els convenis a què es refereix l'article 10.

Per fixar la participació del beneficiari, s'ha de tenir en compte la distinció entre serveis assistencials i de manutenció i hotelers.

4. Cap ciutadà ha de quedar fora de la cobertura del Sistema per causa de no disposar de recursos econòmics.

TÍTOL II

La qualitat i l'eficàcia del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència

CAPÍTOL I

Mesures per garantir la qualitat del Sistema**Article 34. *Qualitat en el Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència.***

1. El Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència fomenta la qualitat de l'atenció a la dependència amb la finalitat d'assegurar l'eficàcia de les prestacions i serveis.

2. Sense perjudici de les competències de cadascuna de les comunitats autònomes i de l'Administració General de l'Estat, s'estableixen, en l'àmbit del Consell Territorial,

la fixació de criteris comuns d'acreditació de centres i plans de qualitat del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència, dins el marc general de qualitat de l'Administració General de l'Estat.

3. Així mateix, sense perjudici de les competències de les comunitats autònomes i de l'Administració General de l'Estat, el Consell Territorial acorda:

a) Criteris de qualitat i seguretat per als centres i serveis.

b) Indicadors de qualitat per a l'avaluació, la millora contínua i l'anàlisi comparat dels centres i serveis del Sistema.

c) Guies de bones pràctiques.

d) Cartes de serveis, adaptades a les condicions específiques de les persones dependents, sota els principis de no-discriminació i accessibilitat.

Article 35. *Qualitat en la prestació dels serveis.*

1. S'han d'establir estàndards essencials de qualitat per a cada un dels serveis que conformen el Catàleg que regula aquesta Llei, amb l'acord previ del Consell Territorial del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència.

2. Els centres residencials per a persones en situació de dependència han de disposar d'un reglament de règim interior, que en reguli l'organització i funcionament, que inclogui un sistema de gestió de qualitat i que estableixi la participació dels usuaris, de la manera que determini l'Administració competent.

3. S'ha d'atendre, de manera específica, a la qualitat en l'ocupació així com a promoure la professionalitat i potenciar la formació en aquelles entitats que aspirin a gestionar prestacions o serveis del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència.

CAPÍTOL II

Formació en matèria de dependència**Article 36. *Formació i qualificació de professionals i cuidadors.***

1. S'ha d'atendre a la formació bàsica i permanent dels professionals i cuidadors que tinguin cura de les persones en situació de dependència. Amb aquest fi, els poders públics han de determinar les qualificacions professionals idònies per exercir les funcions que es corresponguin amb el Catàleg de serveis que regula l'article 15.

2. Els poders públics han de promoure els programes i les accions formatives que siguin necessaris per implantar els serveis que estableix la Llei.

3. Amb l'objectiu de garantir la qualitat del Sistema, s'ha de fomentar la col·laboració entre les diferents administracions públiques competents en matèria educativa, sanitària, laboral i d'afers socials, així com d'aquestes amb les universitats, societats científiques i organitzacions professionals i sindicals, patronals i del tercer sector.

CAPÍTOL III

Sistema d'informació**Article 37. *Sistema d'informació del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència.***

1. El Ministeri de Treball i Afers Socials, a través de l'organisme competent, ha d'establir un sistema d'informació del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la

Dependència que garanteixi la disponibilitat de la informació i la comunicació recíproca entre les administracions públiques, així com la compatibilitat i l'articulació entre els diferents sistemes. Per aquest motiu, en el si del Consell Territorial del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència s'acorden els objectius i continguts de la informació.

2. El sistema ha de contenir informació sobre el Catàleg de serveis i ha d'incorporar, com a dades essencials, les relatives a població protegida, recursos humans, infraestructures de la xarxa, resultats obtinguts i qualitat en la prestació dels serveis.

3. El sistema d'informació ha de preveure específicament la realització d'estadístiques per a fins estatals en matèria de dependència, així com les d'interès general supracomunitari i les que derivin de compromisos amb organitzacions supranacionals i internacionals.

Article 38. *Xarxa de comunicacions.*

1. El Ministeri de Treball i Afers Socials, a través de la utilització preferent de les infraestructures comunes de comunicacions i serveis telemàtics de les administracions públiques, ha de posar a disposició del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència una xarxa de comunicacions que faciliti i doni garanties de protecció a l'intercanvi d'informació entre els seus integrants.

2. L'ús i la transmissió de la informació en aquesta xarxa està sotmès al compliment del que disposa la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, i als requeriments de certificació electrònica, signatura electrònica i xifratge, d'acord amb la legislació vigent.

3. A través de la xarxa de comunicacions esmentada s'ha d'intercanviar informació sobre les infraestructures del sistema, la situació, el grau i nivell de dependència dels beneficiaris de les prestacions, així com qualsevol altra derivada de les necessitats d'informació en el Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència.

CAPÍTOL IV

Actuació contra el frau

Article 39. *Acció administrativa contra el frau.*

Les administracions públiques han de vetllar per l'aplicació correcta dels fons públics destinats al Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència, a fi d'evitar l'obtenció o gaudi fraudulent de les seves prestacions i d'altres beneficis o ajudes econòmiques que puguin rebre els subjectes que participin en el Sistema o en siguin beneficiaris. També han d'establir mesures de control destinades a detectar i perseguir aquestes situacions.

A aquests efectes, les administracions públiques han de portar a terme actuacions de vigilància del compliment d'aquesta Llei i exercir les potestats sancionadores conforme al que preveu el seu títol III, fent ús, si s'escau, de les fórmules de cooperació interadministrativa que conté aquesta Llei.

CAPÍTOL V

Òrgans consultius del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència

Article 40. *Comitè Consultiu.*

1. Es crea el Comitè Consultiu del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència com a òrgan

assessor, adscrit al Ministeri de Treball i Afers Socials, mitjançant el qual es fa efectiva, de manera permanent, la participació social en el Sistema i s'exerceix la participació institucional de les organitzacions sindicals i empresarials.

2. Les seves funcions són les d'informar, assessorar i formular propostes sobre matèries que siguin d'especial interès per al funcionament del Sistema esmentat.

3. La composició del Comitè té un caràcter tripartit, en tant que integrat per les administracions públiques, les organitzacions empresarials i les organitzacions sindicals, i paritari entre administracions públiques d'una banda i organitzacions sindicals i empresarials de l'altra, en els termes que estableix l'apartat següent. Els acords del Comitè s'han d'adoptar per majoria dels vots emesos en cadascuna de les parts, i requereixen, així, la majoria dels vots de les administracions públiques i la majoria dels vots de les organitzacions sindicals i empresarials.

4. El Comitè Consultiu està presidit pel representant de l'Administració General de l'Estat que designi el titular del Ministeri de Treball i Afers Socials. El seu funcionament l'ha de regular el seu reglament intern. Està integrat pels membres següents, nomenats en els termes que s'estableixin per reglament:

- Sis representants de l'Administració General de l'Estat.
- Sis representants de les administracions de les comunitats autònomes.
- Sis representants de les entitats locals.
- Nou representants de les organitzacions empresarials més representatives.
- Nou representants de les organitzacions sindicals més representatives.

Article 41. *Òrgans consultius.*

1. Són òrgans consultius de participació institucional del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència els següents:

El Comitè Consultiu del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència.

El Consell Estatal de Persones Grans.

El Consell Nacional de la Discapacitat.

El Consell Estatal d'Organitzacions no Governamentals d'Acció Social.

2. Les funcions dels òrgans esmentats són les d'informar, assessorar i formular propostes sobre matèries que siguin especialment interessants per al funcionament del Sistema.

TÍTOL III

Infraccions i sancions

Article 42. *Responsables.*

1. Només poden ser sancionades per fets constitutius d'infracció administrativa les persones físiques o jurídiques que en siguin responsables.

2. Es consideren autors de les infraccions tipificades per aquesta Llei els qui realitzin els fets per si mateixos, conjuntament o a través de persona interposada.

3. També tenen la consideració d'autors els qui cooperin en la seva execució mitjançant una acció o omisió sense la qual la infracció no s'hauria pogut portar a terme.

Article 43. Infraccions.

Constitueix una infracció:

- a) Dificultar o impedir l'exercici de qualssevol dels drets reconeguts en aquesta Llei.
- b) Obstruir l'acció dels serveis d'inspecció.
- c) Negar el subministrament d'informació o proporcionar dades falses.
- d) Aplicar les prestacions econòmiques a finalitats diferents d'aquelles per a les quals s'atorguen, i rebre ajudes, en espècie o econòmiques, incompatibles amb les prestacions que estableix aquesta Llei.
- e) Incomplir les normes relatives a l'autorització d'obertura i funcionament i d'acreditació de centres de serveis d'atenció a persones en situació de dependència.
- f) Tractar discriminatòriament les persones en situació de dependència.
- g) Conculcar la dignitat de les persones en situació de dependència.
- h) Generar danys o situacions de risc per a la integritat física o psíquica.
- i) Incomplir els requeriments específics que formulin les administracions públiques competents.

Article 44. Classificació de les infraccions.

1. Les infraccions es classifiquen en lleus, greus i molt greus, d'acord amb criteris de risc per a la salut, gravetat de l'alteració social produïda pels fets, quantia del benefici obtingut, intencionalitat, nombre d'afectats i reincidència.

2. Es qualifiquen de lleus les infraccions tipificades d'acord amb l'article 43 quan s'hagin comès per imprudència o simple negligència, i no comportin un perjudici directe per a les persones en situació de dependència.

3. Es qualifiquen d'infraccions greus les tipificades d'acord amb l'article 43 quan comportin un perjudici per a les persones, o s'hagin comès amb dol o negligència greu. També tenen la consideració de greus les que comportin qualssevol de les circumstàncies següents:

- a) Reincidència de falta lleu.
- b) Negativa absoluta a facilitar informació o a prestar col·laboració als serveis d'inspecció, així com el falsejament de la informació proporcionada a l'Administració.
- c) Coaccions, amenaces, represàlies o qualsevol altra forma de pressió exercida sobre les persones en situació de dependència o les seves famílies.

4. Es qualifiquen d'infraccions molt greus totes les definides com a greus sempre que hi concorri alguna de les circumstàncies següents:

- a) Que atemptin greument contra els drets fonamentals de la persona.
- b) Que es generi un greu perjudici per a les persones en situació de dependència o per a l'Administració.
- c) Que suposin reincidència de falta greu.

5. Es produeix reincidència quan, en cometre la infracció, el subjecte ja hagi estat sancionat per aquesta mateixa falta, o per una altra d'una gravetat igual o superior o per dues o més infraccions de gravetat inferior, durant els dos últims anys.

Article 45. Sancions.

1. Les infraccions a aquesta Llei les han de sancionar les administracions competents amb la pèrdua de les prestacions i subvencions per a les persones beneficiàries; amb multa per als cuidadors no professionals; i amb multa i, si s'escau, pèrdua de subvencions, cessa-

ment temporal de l'activitat o tancament de l'establiment, local o empresa per a les empreses proveïdores de serveis. En tot cas, la sanció implica el reintegrament de les quantitats percebudes indegudament.

2. La graduació de les sancions ha de ser proporcional a la infracció comesa i s'ha de ponderar segons els criteris següents:

- a) Gravetat de la infracció.
- b) Gravetat de l'alteració social i perjudicis causats.
- c) Risc per a la salut.
- d) Nombre d'afectats.
- e) Benefici obtingut.
- f) Grau d'intencionalitat i reiteració.

3. La graduació de les multes s'ha d'ajustar al següent:

a) Per infracció lleu, multa de fins a 300 euros als cuidadors i fins a trenta mil euros als proveïdors de serveis.

b) Per infracció greu, multa de tres-cents a tres mil euros als cuidadors; i de trenta mil un a noranta mil euros als proveïdors de serveis.

c) Per infracció molt greu, multa de tres mil un a sis mil euros als cuidadors; i de noranta mil un fins a un màxim d'un milió euros als proveïdors de serveis.

4. En els supòsits en què s'acordi la suspensió de prestacions o subvencions, aquesta s'ha de graduar entre un i sis mesos segons la gravetat de la infracció.

5. A més, en els casos d'especial gravetat, reincidència de la infracció o transcendència notòria i greu, les infraccions molt greus s'han de sancionar amb la suspensió temporal de l'activitat per un màxim de cinc anys o, si s'escau, amb el tancament de l'empresa o la clausura del servei o establiment.

6. Durant la substanciament del procediment sancionador, l'Administració competent pot acordar, com a mesura cautelar, la suspensió de qualsevol tipus d'ajudes o subvenció de caràcter financer que el particular o l'entitat infractora hagi obtingut o sol·licitat de l'Administració pública esmentada.

7. Durant la substanciament del procediment per infraccions greus o molt greus, i davant la possibilitat de causar perjudicis de reparació difícil o impossible, l'Administració competent pot acordar, com a mesura cautelar, el tancament del centre o la suspensió de l'activitat.

Article 46. Prescripció.

1. Les infraccions a què es refereix aquesta Llei prescriuen:

- a) Al cap d'un any, les lleus.
- b) Al cap de tres anys, les greus.
- c) Al cap de quatre anys, les molt greus.

2. El termini de prescripció comença a comptar-se a partir del dia que s'hagi comès la infracció i s'interromp per la iniciació, amb coneixement de l'interessat, del procediment sancionador.

3. Les sancions imposades per faltes molt greus prescriuen al cap de cinc anys, per faltes greus al cap de quatre anys i per faltes lleus al cap d'un any.

Article 47. Competències.

1. Les comunitats autònomes han de desenvolupar el quadre d'infraccions i sancions que preveu aquesta Llei.

2. La incoació i instrucció dels expedients sancionadors, així com la imposició de les sancions corresponents,

correspon a cada Administració pública en l'àmbit de les seves respectives competències.

3. En l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, l'òrgan competent per imposar les sancions per conductes que l'article 43 preveu com a infraccions és:

a) El titular de la Direcció General de l'Institut de Persones Grans i Serveis Socials, quan es tracti de sancions per la comissió d'infraccions lleus.

b) El titular de la Secretaria d'Estat de Serveis Socials, Famílies i Discapacitat, quan es tracti de sancions per la comissió d'infraccions greus.

c) El titular del Ministeri de Treball i Afers Socials, quan es tracti de sancions per la comissió d'infraccions molt greus, si bé es requerirà l'acord previ del Consell de ministres quan les sancions siguin d'una quantia superior a 300.000 euros o en els supòsits de tancament de l'empresa o clausura del servei o establiment.

Disposició addicional primera. *Finançament de les prestacions i serveis garantits per l'Administració General de l'Estat.*

La Llei de pressupostos generals de l'Estat de cada exercici ha de determinar la quantia i la forma d'abonament a les comunitats autònomes de les quantitats necessàries per al finançament dels serveis i prestacions que preveu l'article 9 d'aquesta Llei.

Disposició addicional segona. *Règim aplicable als sistemes de concert i conveni.*

El finançament dels serveis i prestacions del Sistema en la Comunitat Autònoma del País Basc i en la Comunitat Foral de Navarra que correspongui, segons el que preveu l'article 32 d'aquesta Llei, a l'Administració General de l'Estat amb càrrec al seu pressupost de despeses s'ha de tenir en compte en el càlcul de la quota basca i de l'aportació navarresa, de conformitat amb el Concert econòmic entre l'Estat i la Comunitat del País Basc i amb el Conveni econòmic entre l'Estat i la Comunitat Foral de Navarra, respectivament.

Disposició addicional tercera. *Ajudes econòmiques per facilitar l'autonomia personal.*

L'Administració General de l'Estat i les administracions de les comunitats autònomes, de conformitat amb les seves disponibilitats pressupostàries, poden establir acords específics per a la concessió d'ajudes econòmiques amb la finalitat de facilitar l'autonomia personal. Aquestes ajudes tenen la condició de subvenció i es destinen:

a) A donar suport a la persona amb ajudes tècniques o instruments necessaris per al desenvolupament normal de la seva vida ordinària.

b) A facilitar l'accessibilitat i les adaptacions a casa que contribueixin a millorar la seva capacitat de desplaçament en l'habitatge.

Disposició addicional quarta. *Seguretat Social dels cuidadors no professionals.*

Per reglament el Govern ha de determinar la incorporació a la Seguretat Social dels cuidadors no professionals en el règim que els correspongui, així com els requisits i el procediment d'afiliació, alta i cotització.

Disposició addicional cinquena. *Registre de prestacions socials públiques.*

La prestació econòmica vinculada al servei, la prestació econòmica per a atencions a l'entorn familiar i la prestació econòmica d'assistència personalitzada, que regula aquesta Llei, queden integrades en el Registre de prestacions socials públiques. Amb aquest fi, les entitats i els organismes que gestionin les prestacions esmentades estan obligats a subministrar les dades que, referents a les que s'hagin concedit, s'estableixin en les normes de desplegament d'aquesta Llei.

Disposició addicional sisena. *Modificació del Reial decret legislatiu 3/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques.*

S'afegeix un nou apartat a l'article 7 del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2004, de 5 de març, amb el text següent:

«v) Les prestacions econòmiques públiques vinculades al servei per tenir cura de l'entorn familiar i d'assistència personalitzada que deriven de la Llei de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència.»

Disposició addicional setena. *Instruments privats per a la cobertura de la dependència.*

1. El Govern, en el termini de sis mesos, ha de promoure les modificacions legislatives que siguin procedents, per regular la cobertura privada de les situacions de dependència.

2. Amb la finalitat de facilitar el cofinançament per part dels beneficiaris dels serveis que s'estableixen en aquesta Llei, s'ha de promoure la regulació del tractament fiscal dels instruments privats de cobertura de la dependència.

Disposició addicional vuitena. *Terminologia.*

Les referències que en els textos normatius s'efectuen a «minusvàlids» i a «persones amb minusvalidesa», s'entenen fetes a «persones amb discapacitat».

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, les disposicions normatives que elaborin les administracions públiques han de fer servir els termes «persona amb discapacitat» o «persones amb discapacitat» per denominar-les.

Disposició addicional novena. *Efectivitat del reconeixement de les situacions vigents de gran invalidesa i de necessitat d'ajuda de tercera persona.*

Els qui tinguin reconeguda la pensió de gran invalidesa o la necessitat d'assistència de tercera persona d'acord amb el Reial decret 1971/1999, de 23 de desembre, de procediment per al reconeixement, declaració i qualificació del grau de minusvalidesa, tenen reconegut el requisit de trobar-se en situació de dependència, en el grau i nivell que disposi el desplegament reglamentari d'aquesta Llei.

Disposició addicional desena. *Recerca i desenvolupament.*

1. Els poders públics han de fomentar la innovació en tots els aspectes relacionats amb la qualitat de vida i l'atenció de les persones en situació de dependència. Per

a això, han de promoure la investigació en les àrees relacionades amb la dependència en els plans de R+D+I.

2. Les administracions públiques han de facilitar el desenvolupament de normativa tècnica i han de donar-li suport, de manera que asseguri la no-discriminació en processos, dissenys i desenvolupaments de tecnologies, productes i serveis, en col·laboració amb les organitzacions de normalització i tots els agents implicats.

Disposició addicional onzena. *Ciutats de Ceuta i Melilla.*

El Ministeri de Treball i Afers Socials ha de subscriure acords amb les ciutats de Ceuta i Melilla sobre centres i serveis d'atenció a la dependència en les dues ciutats, i pot participar en el Consell Territorial del Sistema de la manera que aquest determini.

Disposició addicional dotzena. *Diputacions forals, cabildos i consells insulars.*

En la participació de les entitats territorials en el Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència s'han de tenir en compte les especificitats que reconeixen les diputacions forals en el cas de la Comunitat Autònoma del País Basc, els cabildos en el cas de la Comunitat Autònoma de les Canàries i els consells insulars en el cas de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Disposició addicional tretzena. *Protecció dels nens menors de 3 anys.*

1. Sense perjudici dels serveis establerts en els àmbits educatiu i sanitari, el Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència ha d'atendre les necessitats d'ajuda a domicili i, si s'escau, prestacions econòmiques vinculades i per a atencions a l'entorn familiar a favor dels nens menors de 3 anys acreditats en situació de dependència. L'instrument de valoració que preveu l'article 27 d'aquesta Llei incorpora a aquests efectes una escala de valoració específica.

2. L'atenció als nens menors de 3 anys, d'acord amb el que disposa l'apartat anterior, s'integra en els diversos nivells de protecció que estableixen l'article 7 d'aquesta Llei i les seves formes de finançament.

3. En el si del Consell Territorial del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència s'ha de promoure l'adopció d'un pla integral d'atenció per als nens menors de 3 anys en situació de dependència, en què es prevegin les mesures que han d'adoptar les administracions públiques, sense perjudici de les seves competències, per facilitar atenció primerenca i rehabilitació de les seves capacitats físiques, mentals i intel·lectuals.

Disposició addicional catorzena. *Foment de l'ocupació de les persones amb discapacitat.*

Les entitats privades que aspirin a gestionar per via de concert prestacions o serveis del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència han d'acreditar amb caràcter previ, en cas que estiguin obligades a fer-ho, el compliment de la quota de reserva per a persones amb discapacitat o, si no, les mesures de caràcter excepcional que estableix l'article 38 de la Llei 13/1082, de 7 d'abril, d'integració social dels minusvàlids, i que regula el Reial decret 364/2005, de 8 d'abril.

Disposició addicional quinzena. *Garantia d'accessibilitat i supressió de barreres.*

Les administracions públiques, en l'àmbit de les seves respectives competències, han de garantir les condicions d'accessibilitat en els entorns, processos i procediments del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència, en els termes que preveu la Llei d'igualtat d'oportunitats, no-discriminació i accessibilitat universal de les persones amb discapacitat.

Disposició addicional setzena. *Pensions no contributives.*

Es modifica l'apartat 2 de l'article 145 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

Les quanties resultants del que estableix l'apartat anterior d'aquest article, calculades en còmput anual, són compatibles amb les rendes o els ingressos anuals de què, si s'escau, disposi cada beneficiari, sempre que no passin del 25 per 100 de l'import, en còmput anual, de la pensió no contributiva. En cas contrari, s'ha de deduir de l'import de la pensió no-contributiva la quantia de les rendes o ingressos que passin del percentatge esmentat, llevat del que disposa l'article 147.

Disposició transitòria primera. *Participació en el finançament de les administracions públiques.*

Durant el període comprès entre l'1 de gener de 2007 i el 31 de desembre de 2015, i per afavorir la implantació progressiva del Sistema, l'Administració General de l'Estat ha d'establir anualment en els seus pressupostos crèdits per subscriure convenis amb les administracions de les comunitats autònomes d'acord amb l'article 10 d'aquesta Llei.

Disposició transitòria segona.

Durant un període màxim de sis mesos des de la data d'inici per a la presentació de sol·licituds de reconeixement de la situació de dependència, queda en suspens el que preveu l'article 28.6 sobre delegació, contractació o concert.

Disposició final primera. *Aplicació progressiva de la Llei.*

1. L'efectivitat del dret a les prestacions de dependència que inclou aquesta Llei s'ha d'exercir progressivament, de manera gradual, i s'ha de fer d'acord amb el següent calendari a partir de l'1 de gener de 2007:

El primer any, els qui siguin valorats en el grau III de gran dependència, nivells 2 i 1.

El segon i tercer any, els qui siguin valorats en el grau II de dependència severa, nivell 2.

El tercer i quart any, els qui siguin valorats en el grau II de dependència severa, nivell 1.

El cinquè i sisè any, els qui siguin valorats en el grau I de dependència moderada, nivell 2.

El setè i vuitè any, els qui siguin valorats en el grau I de dependència moderada, nivell 1.

2. El reconeixement del dret que contenen les resolucions de les administracions públiques competents

genera el dret d'accés als serveis i prestacions corresponents, que preveuen els articles 17 a 25 d'aquesta Llei, a partir de l'inici del seu any d'implantació d'acord amb el calendari de l'apartat 1 d'aquesta disposició o des del moment de la seva sol·licitud de reconeixement per l'interessat, si aquesta és posterior a aquella data.

3. Transcorreguts els primers tres anys d'aplicació progressiva de la Llei, el Consell Territorial del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència ha de fer una avaluació dels seus resultats, i proposar les modificacions en la implantació del Sistema que, si s'escau, consideri procedents.

4. En l'avaluació dels resultats a què es refereix l'apartat anterior s'ha de fer un informe d'impacte de gènere sobre el desplegament de la Llei.

Disposició final segona. *Consell Territorial del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència.*

En el termini màxim de tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, s'ha de constituir el Consell Territorial del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència que regula l'article 8.

Disposició final tercera. *Comitè Consultiu.*

En el termini màxim de tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, s'ha de constituir el Comitè Consultiu del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència que regula l'article 40.

Disposició final quarta. *Marc de cooperació interadministrativa per al desplegament de la Llei.*

En el termini màxim de tres mesos des de la seva constitució, el Consell Territorial del Sistema ha d'acordar el marc de cooperació interadministrativa per al desplegament de la Llei que preveu l'article 10, així com el calendari per al desplegament de les previsions que conté aquesta Llei.

Disposició final cinquena. *Desplegament reglamentari.*

En el termini màxim de tres mesos després de la constitució del Consell i de conformitat amb els corresponents acords del Consell Territorial del Sistema, s'ha d'aprovar la intensitat de protecció dels serveis previstos d'acord amb els articles 10.3 i 15, així com el barem per a la valoració del grau i els nivells de dependència que preveuen els articles 26 i 27.

Disposició final sisena. *Informe anual.*

1. El Govern ha d'informar anualment les Corts de l'execució de les previsions que conté aquesta Llei.

2. El dit informe ha d'incorporar la memòria del Consell Territorial i el dictamen dels òrgans consultius.

Disposició final setena. *Habilitació normativa.*

Es faculta el Govern per dictar les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'execució d'aquesta Llei.

Disposició final vuitena. *Fonament constitucional.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara de la competència exclusiva de l'Estat per regular les condicions bàsiques que garanteixin la igualtat de tots els espanyols en

l'exercici dels drets i el compliment dels deures constitucionals, conforme a l'article 149.1.1a de la Constitució.

Disposició final novena. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor el primer dia del mes següent al de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 14 de desembre de 2006.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

21991 *LLEI 40/2006, de 14 de desembre, de l'Estatut de la ciutadania espanyola a l'exterior.* («BOE» 299, de 15-12-2006.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

1. L'emigració espanyola ha constituït un fenomen polític, social i econòmic que ha caracteritzat la nostra història, i que es va accentuar des de la segona meitat del segle XIX fins a més enllà de mitjan segle XX.

2. Les primeres lleis sobre l'emigració, que daten de 1907 i 1924, van néixer amb el mer objectiu de proclamar la llibertat d'emigració i de propiciar els desplaçaments dels espanyols a l'estranger, sense preveure mesures específiques de protecció una vegada instal·lats en el país d'acollida.

3. Durant els segles XIX i XX, en diversos períodes, es van produir onades d'exiliats polítics de diferents orientacions i signes; així mateix, com a conseqüència de la Guerra Civil espanyola i de la dictadura, a partir de 1939 comença a produir-se un èxode de refugiats polítics i una emigració de caràcter econòmic cap a altres països, motivada per les dures circumstàncies de la postguerra que es viuen a Espanya, i atreta per les bones perspectives de treball i el nivell de vida més alt derivat del creixement econòmic en aquests països.

L'exili, com a conseqüència de la Guerra Civil espanyola i la dictadura, va significar, sens dubte, una pèrdua per al desenvolupament econòmic, cultural i social d'Espanya. En sentit invers, els països que van acollir els refugiats espanyols es van poder beneficiar amb la formació acadèmica, científica i professional dels exiliats.

4. La Llei 93/1960, de 22 de desembre, de bases d'ordenació de l'emigració, i el Decret llei 1000/1962, de 3 de maig, que aprova el text articulat d'aquesta Llei, elaborats durant el règim de dictadura, ignoren l'existència de centenars de milers d'exiliats a Europa i Iberoamèrica, si